

Fizan

Ročník 2005

Číslo 5

Předmluva

Obsah:

Zápisy z výprav
Plánované akce
Mikiho křížovka o hodnotné ceny
Táborové body
..... a mnoho dalšího

Zaregistrujte se na [www. mujoddil.cz](http://www.mujoddil.cz)!

Ústředí junáka zprovoznilo internetové stránky www.mujoddil.cz, na kterých se může zaregistrovat každý člen junáckého oddílu. Vytvoří se tak postupně přehledná databáze všech skautů. Proto nebude po letech problém kontaktovat bývalého člena oddílu a naopak ten, kdo se bude jednou chtít do oddílu vrátit nebo se jen zajít podívat na schůzku, nebude mít problém svůj oddíl kontaktovat.

Výprava na srub v Třemešném

12. - 15. 2. 2005

Sobota

Sešli jsme se v sobotu 12. 2. na vlakovém nádraží u Hutníka. Sraz byl velmi brzo v šest hodin ráno. Sešli jsme se v malém počtu čtyř vlačů (Myšička, Šiška, Miki a já) a tři roverů (Kuklič, Chlupáč, Pěťa). Cestou ještě přistoupili Riki s Aničkou. Cesta trvala dlouho a několikrát jsme přestupovali. Ve vlaku jsme si povídali a četli vtipy. Na zastávce Třemešná jsme vystoupili a začal dlouhý pochod k chatě. Definitivně jsem se přesvědčil, že taška přes rameno není na výpravy to nejlepší a že to bude chtít nový velký batoh. Srub se nám nakonec podařilo objevit a Kukličovi po krátkém zápase i odemknout. Byl poměrně velký, ale útulný. Zatopili jsme a vytahali věci nahoru. Přitom se Mikimu (ve spolupráci s ostatními vlačty) podařilo zlomit deštník. Starší skauti měli věci dole v „pekárně“, jak jsme říkali malé místnůstce na chleba. Potom jsme zjistili, že v podlaze je díra, kterou jde nahoru teplo od kamen. Šiška měl gumicuk a tak nás napadlo, že bychom mohli vytáhnout pár věcí nahoru, což se nám podařilo. Potom se ovšem Rikimu podařilo vzít nám gumicuk a bylo po zábavě. Po obědě jsme měli najít tři důležité věci: koryto, studánku a kadibudku. Z koryta jsme vysekali led, kadibudku okoukli, ale studánku se nepodařilo najít nikomu a tak nás k ní Riki zavedl. Byla poměrně daleko. Nabrali jsme vodu a vrátili se do chaty. Po svačině (jeden perník na jednoho skauta) jsme mastili pexeso a hráli si se stavebnicí, kterou jsme objevili při bližším průzkumu srubu. Taky jsme se rozloučili s Rikim a Aničkou, kteří se vraceli domů. K večeři uvařil Chlupáč párky. Večer jsme zpívali písničky a hráli hru „Pozor, stílím“. Pak jsme si vlezli do spacáků a Chlupáč nám na dobrou noc přečetl kousek z knížky J. Foglara.

-Vodník-

Neděle

Když jsme vstali, každý řekl své mínění o tom, jak je venku a přitom jsme se oblékali. Pak Chlupáč sešel dolů a zatopil. Následovala ranní hygiena a vaření snídaně. Malí si začali posílat vzkazy dírou ve stropě. Pak byla snídaně, při které se vrátil Kuklič (který před tím odešel) se zprávou, kdy přijedou Karel a Mírou. Za chvíli jsme mu šli naproti. Nejdřív jsme šli říkou, protože cesta opravdu tak vypadala, pak skvělým sněhem a nakonec závějí. Když jsme došli k silnici, zavolali jsme Karlovi, kde jsou a zahráli si koulovačku. Když Karel s Mírou přijeli, strašně se divili, jak terén vypadá. Zato když Karel viděl srub, pochvaloval si. Pak Chlupáč vařil oběd a vlačata musela škrabat brambory. Když přišel Míra, rozdal Chlupáč svačinu. Pak malí hráli hru s kartičkami. Každý si líznul kartičku s otázkou a pokud ji uhodl, vzal si ji, pokud ne, dal ji tomu, kdo ji uhodl. Kdo měl nejvíc kartiček, vyhrál. Pak byl oběd a polední klid, při kterém jsme umývali nádobí. Potom si malí mohli jít hrát ven. Stavěli jsme raketu, sněhuláka a iglú. Pak jsme šli na svačinu. Potom jsme se vydali bobovat. Myšička jezdil jako drak a občas do někoho naboural. Když jsme se vrátili do srubu, Chlupáč začal vařit večeři a Kuklič hrál při světle svíčky na harmoniku. K večeři byla krupicová kaše. Po večeři Karel hrál na kytaru. Pak jsme hráli hru s krabičkou, která spočívala v tom, že se muselo cvrknout do krabičky a podle toho, jak spadla, hráč získal body. Kdo první dosáhl sta bodů, vyhrál. Na dobrou noc nám četl Chlupáč knihu od Jaroslava Foglara Tábor smůly.

-Miki-

Pondělí

V pondělí zazněl budíček v 8:00. Následovala rozzcvička, osobní hygiena a snídaně. Kolem deváté hodiny jsme se vydali na Přimdu. Ve dvou vesnicích, jimiž jsme procházeli, jsme objevili památné stromy. Cílem naší výpravy byly zbytky románského hradu, které jsme si prohlédli. Po obědě jsme na bobech sjeli do vesnice, kde jsme navštívili místní obchod. Míra a Chlupáč se vydali napřed, aby připravili jídlo. My ostatní jsme se jinou cestou vrátili do srubu. Po večeři jsme unaveni brzy usnuli.

-Myšička-

Úterý

Po budíčku jsme jako rozzcvičku měli vybijenou a ranní hygienu plus snídani. Po snídani jsme se přesunuli na bobovou dráhu, kde jsme si zabobovali. A po bobování zpět do chaty. V chatě jsme si dali oběd. K obědu bylo Bedlo, Knedlo. Potom zbývalo už jen dobalit zbylé věci a nic přitom v chatě nezapomenout. Při zpáteční cestě jsme se pokusili roztřídit plast, ale bylo to nemožné. Na vlakové zastávce jsme si zakřičeli pokřik a rozdělili jsme se do dvou skupin. Já, Myšička, Chlupáč a Pět'a jsme jeli vlakem, zbytek autem.

-Vodník-

Něco z minulosti

Před několika lety, tuším, že to bylo někdy v půli června, jsem jako obvykle zajišťoval tábor. Stanovali jsme tenkrát na velké louce a já se snažil, aby ji posekal někdo z místních. Se starou škodovkou jsem vyrazil do Černošína zkontrolovat chalupu a jet se podívat, zda už tráva leží a seno se suší. Při terénní jízdě kolem Kosáku jsem v jedné zatáčce minul nějakého mladíka se psem. Moc jsem ho neviděl, stál vedle cesty v křoví a já mu ani nevěnoval větší pozornost. Ale hned mi bylo jasné, že to není nikdo z místních. Za ta léta pobytu v Černošíně už to má člověk v nose. Dojel jsem na louku, proběhl tábořiště, jestli bylo nebo nebylo posekáno už si nepamatuji, zda nám tenkrát ukradli dřevo nebo ne, už taky ne. Prostě to byla běžná předtáborová kontrola, ale v kterém roce byla a jak dopadla už fakt nevím. Jedu zpátky směr silnice a u posledních chat opět potkávám mladíka se psem. Vidím ho z dálky a mám možnost si ho dobře prohlédnout. Přijíždím blíž a je mi nějak povědomý. Zastavuji a vystupuji z auta, protože už vím, kdo to je. Jelen. Náš bývalý člen oddílu. Z vás mladíků ho pamatuje jen Riki. Byl s námi na táboře v Kladrubech se svým kámošem Bizonem. Bylo jim tenkrát 16 let, do skautu přišli hned po revoluci a chtěli tu zažít to, co o něm slyšeli od rodičů a četli od Foglara. Přišli až v roverském věku, v oddíle byli jen pár let. Na tábor Trojského koně si přivezli kytaru a banjo a chodili pilně cvičit do Pekelského mlýna. Naučili se časem, krásně hrát a kdo zná kapelu Semtex a jejího kapelníka Petra Nováka, tak Petr je náš oddílový Jelen. Ale zpátky na Kosák. Zdravím: „Ahoj, Petře, co tady děláš?“ Samozřejmě, že mě poznal, ale zdálo se mi, že je trochu v rozpacích. Povídá, že neměl co dělat, a tak vzal psa a jel se podívat a projít na bývalé tábořiště. Viděl jsem, že se mu nechce moc mluvit, řekl jsem tedy: „Budu od tebe pozdravovat kluky a kdybys měl čas, přijed' se podívat na tábor.“ V autě jsem o našem setkání přemýšlel a došlo mi, že jsem dnes dostal krásnou odměnu. Jakou a za co? Když jsem si uvědomil, že někdo po letech vyrazí na místo, kam jezdil jako malý kluk s partou kamarádů, nejede jen tak z nudy. On se vrací tam, kde něco prožil, kde se mu líbilo a kde byl šťastný a spokojený. A měl jsem krásný pocit, že je to i moje zásluha. Moje, Bedlákova, Baryho a kluků z oddílu, kteří tam s námi byli. Že si na nás někdo po čase vzpomene a že my jsme dali partě kluků něco, co jim nikdo jiný dát nemohl a na co rádi vzpomínají. A vy mladíci, až budete na Kosáku prožívat „všední“ táborové dny nebo budete šlapat trávu nebo snít v jeho údolích, dívejte se kolem sebe. A až potkáte nějakého pána se psem, s mladou paní nebo rodinku s dětmi, dívejte se pozorně. Možná, že toho pána poznáte a vzpomenete si, že jme na něj před časem volali Tarzane, Medvěde nebo Šťouro! -Jarín-

Výprava pod TEE-PEE

25.2.2005

16:05 Bedlák zaplatil jakousi složenku a jedem. Volal Riki, že do základního tábora dorazí až zítra. Jsme brutálně naložený.

Ostatní jeli busem ve 14:50. N.D.

16:50 Černošín Petr na Bedláka: „Jéžiš Marjá Josef, čims to přijel?“

17:24 Chlupáč začíná vařit palačinky.

Bedlák: „Už jsi to někdy dělal?“ Marek: „No jasně a kolikrát. Dvakrát i s dneškem.“ Kobra 11 se nám nelíbí, přepínáme na skoky na lyžích.

18:32 Bedlák kritizuje Petra: „Von je to flink! Von to mazal, že to ani neuměl.“

19:15 Palačinky jsou syté. Petr a Bedlák povolili knoflíky.

20:10 Dávají něco o lvech.

20:50 Karel se potřetí praštil o lustr. Posloucháme Donutla.

21:40 Dávají Krause. Bedlák: „Zesil to, já to nevidím.“ Karel se zase bacil.

26.2.2005

8:20 Budiček. Karel říká, že je tu zima. Petr: „Blboun je tu 8°C, to v teepee v životě nebude.“

za 10 10 Vynášíme vak sbalených věcí na saně (borové ze Šumavy). Nemáme polní teploměr. Je tepleji než loni. Riki chce s sebou vzít Aničku blázen!

Kája: „Takovouhle klendru jsem v botách ještě neměl.“

Bedlák: „Za chvíli ji budeš mít i v držce.“

10:03 Odchod Bedlák zůstal v chalupě.

10:30 Překonali jsme silnici na Olbramov. Saně s boří. 1x se převrhly. N.D.

10:47 Saně se podělalaly, musíme je přebalit.

11:02 přesně Závada odstraněna. N.D.

Karel se ze samé radosti rozjel jako hovado saně se převrhly.

11:34 Nejvyšší bod Jde se lépe, vymanili jsme se ze špatně prostupného terénu zoraného pole. Jsme zpocení. Saně drží. N.D. Zhruha touhle dobou by měl Riki vyjždět z Plzně.

12:27 Dorazili jsme na Kosák. Je nádherně, svítí sluníčko a je příznivá teplota.

25. - 27. 2. 2005

Ani jeden potok není zamrzlý. Sněhová pokrývka cca 10cm.

12:50 Přišel Bedlák. Chová se jak malej, pořád něco haleká. Ostatní pracují.

14:17 TeePee stojí, lining vystačil. Už jen kosmetické úpravy. Je pod mrakem.

15:27 Drobná svačinka N.D.

16:34 Práce pokračují, vchod přidělán, dřeva snad dost. Karel vaří, moc mu to nehoří. Bedlák si od příchodu stěžuje na puchýř na noze a nechá se táhnout Kukličem na saních. Byl vyklopen.

17:10 Dorazil Jarín, Riki a Anička. Jarín si přitáhl na dvoukoláku molitan.

Bedlák naň křičel: „Prasečina, prasečina, dědek jede tábořit! Kýláký neberem.“

Jarín a Bedlák se předhání, odkud již nemohli. Snědli jsme játra Sněží.

17:39 Řežeme dříví, posloucháme výra.

3/4 na 6 Výr: „HUU“ Teplota: -1°C

Jarín: „No, jestli tu bude houkat celou noc, tak se nevyspím.“

18:03 Cvičíme sestavy na koze.

18:10 Karlovi chytl bota ztráty malé.

18:40 Jarínovi zmrzly rohlíky.

Začínáme dělat buřty.

19:45 Málem jsme se udusili. Prasečina. Bedlák připisuje špatný tah liningu: „To je prasečina. Strhněte ten [liňink], spalte ho a zavolejte partnerovi, teda Panterovi ať si pro to přijede!“ Vzniká nový jazykolam Panter s partnerkou. Krizi jsme přestáli, Karel vytáhl sladké dřevo a hraje. Bedlák brblá.

19:55 Jarín: „Obětují ohni lógr.“

20:30 Vevnitř je hic, jsme tu jen v tričkách.

21:25 Karel hraje „V 9 hodin 25“.

Z nebe padá voda se sněhem.

22:10 Karel hraje Anču na přání. (pro Anču)

22:45 Je teplo, -2°C, loni bylo hůř.

22:52 V TeePee je +18°C.

23:10 Uleháme, ale ještě kecáme.

27.2.2005

9:00 Vstáváme, vyprávíme si zážitky z noci. Marek si stěžuje na zimu. Bedlák: „Nedrskuj vojáku, mordíé! Vem si bajonet a mazej do zákopu.“ Na Kukliče a Rikiho se prokousala vlhkost skrz karimatku. Karlovi se propálila plachta 2 díry. Došlo dříví, taky jsme topili jako blázni. Jarín, Riki a Anička vyrazili na soušku. Kuklič se protahuje před TeePee jako Mírek Korbů.

10:00 °C Foto otužilců. Ve stínu je 5°C

10:30 Před 15 min. vyrazil Bedlák pro vůz. Vítr se zdvihá.

10:40 Vyrážíme na krátkou procházku. Svítí slunce, fouká.

11:00 Srub katastrofální stav N.D. Obtiskli jsme si zadky do sněhu na lavičce. (Kuklič i obličej)

11:27 Návrat z procházky, začíná úklid

12:55 Jarín upřesnil: „Sáňky jsou bukové.“

13:16 Odchod. N.D.

13:50 Bedlákův vůz u silnice překládáme náklad. Jarínova eklhaft kára se nevešla, tak to tahnem. N.D.

14:50 Dorazili jsme na chalupu, Riki a Anička se stavili v cukrárně. Na nejvyšším bodě byl sněhový jazyk. Z jedné strany foukalo, že jsme měli omrzlý obličej. Z druhé strany svítilo sluníčko, takže nám bylo v průměru akorát.

15:10 Rozdali jsme si zbylé jídlo.

Marek s Karlem jdou na bus. Kuklič jede s Bedlákem, zbytek veze Jarín. Akci hodnotíme kladně, škoda že nebyl Míra.

16:15 Plzeň Jarín předjel Bedláka.

Bedlák s Kukličem rozprostřeli TeePee a lining v klubovně.

Výprava do bazénu dne 5.3.2005

Sraz jsme měli v klubovně v 9:30. Nejprve jsem s Myšičkou uvařil čaj. Po nástupu jsme si mohli prohlédnout klubovny ostatních oddílů. Kolem poledne jsme se přemístili do plaveckého bazénu na Slovanech. Dvě hodiny jsme plavali a skákali šipky, jezdili na tobogánu a na divoké řece. Tato výprava se mi líbila, protože jsme si zaplavali.

-Datel-

Amerika

8. - 10. 4. 2005

V pátek jsme se opět sešly na Hl.N. u Hutníka. Účast byla poměrně velká a to ze strany vřát. Když se konečně celý oddíl sešel rozdělili jsme jídlo a vyrazili na vlak. Cesta trvala něco kolem hodiny i s přestupem. Na nádraží v ??? jsme pak zahájili výpravu nástupem. Poté následoval přesun k našemu ubytovacímu zařízení, o kterém jsme věděli že leží na červené stezce nalevo od cesty asi pět kilometrů od nádraží.. Nicméně jsme jej bez potíží našli. Srub to byl pěkný z venku i dost velký, ale problém byl, že se nám podařilo odemknout jen jednu polovinu. Po dlouhém zápolení s dveřmi jsme se nakonec naskládali jen do jedné poloviny poskytnutého přístřešku. Po krátké prohlídce okolí, při které jsme donesli vodu z nedaleké studny a sbírání dřeva jsme rozdělali oheň a opekly buřty. Radost nám překazil déšť, který nás zahnal dovnitř. Tam Kája s Petou a Mimoňem rozjeli svůj koncert. Po tomto kulturním zážitku následovalo pár her, pár strašidelných příběhů a večerka. Druhý den měl přijet Riki, ten se však zpozdil a tak jsme absolvovali procházku po lomech a štolách bez něj. Většina ze štol je v dnešní době již veřejnosti nepřístupná a tak jsme pozorovali spíše okolní krajinu. Když jsme se vrátil k našemu srubu, Riki s Aničkou tam již čekali. Následovalo opět sbírání dříví a pozdní oběd. Díky dešti se však nedalo provozovat mnoho aktivit, většina oddílu trénovala na turnaj ve cvrnkání kuliček. Ten nakonec vyhrál Mimoň, avšak v exhibičním zápase dostal od veterána Rikiho pořádný výprask. Po večeri se hrálo ještě mnoho drobných her, než se šlo spát. Druhý den jsme se vydali na další procházku, při které jsme se dostali až do místního hornického muzea. Pro nedostatek času jsme však nemohli absolvovat prohlídku a tak následoval zrychlený přesun. Po rychlém obědě jsme si sbalili, uklidili okolí, vydražili pozůstatky některých členů a vydali se na rychlou cestu na nádraží, kde jsme tichým pokřikem ukončili výpravu...

-Mimoň-

Přesun

Je klidná noc, zatím... V úplném tichu je slyšet jen vítr hrající si v korunách stromů. Černo černou tmou prořezává jen svit hvězd a měsíce. Dlouho si tuto chvíli nevychutnávám, všichni už čekají u vyhaslého ohniště. Rychle se doobléknu, sbalím nejnnutnější výbavu a jdu za nimi. Měl jsem pravdu, jsou tu už všichni, můžeme se tedy vydat na cestu.

Již pár metrů od základního tábora se ukazuje nelehkost mise při překonávání prudkého klesání hustým porostem. Seskupujeme se do jakéhosi útvaru a postupujeme dále k cíli nezoraným polem, které je po menší přeháňce mírně rozbahněné. Pole se postupně zužuje do polní cesty a následně se mění v malou zarostlou stezku. Pokračujeme po stezce, která nás dovedla až k rozlehlé planině, kde se nachází náš cíl. Chvilí čekání na ostatní vyplňuji kontrolou výstroje. „A sakra!“ Říkám si v duchu, když nahmatám kapsu s čokoládou, je totiž značně rozdrčena. „Vztyk!“ velí Peet šeptem. Zvedáme se a pokračujeme v přesunu.

Planina leží v širokém údolí zleva i zprava lemována zalesněným svahem. Pravý svah navíc obtéká potok. Louka je posetá kupkami sena, mezi kterými se maskujeme. Čím více se přibližujeme tím větší je napětí. Zastavujeme. Dál nyní pokračují jen já a Cimbi.

Vzdálenost od cíle byla větší než náš odhad. Dovedl jsme nás až k cíli s krycím názvem Hiawatha: základně kolumbijského drogového kartelu (dále tedy jen Hiawatha)! Ukazují Cimbi mu nejdůležitější body, které zatím viděl jen na plánu při briefingu, jen já jsem měl tu možnost vidět rozestavení tábora na vlastní oči. Schovali jsme se za kupku sena, i když nás hlídky nemohly vidět, odděluje nás od nich potok a hustý porost, skrz který prochází jen občasné světlo baterky. Rozděluje se a každý se opatrně prodíráme hustou vegetací, abychom zjistili aktuální stav. Po deseti minutách pozorování se opět scházíme za určenou kupkou a vracíme se pro zbytek výpravy... -Mimoň-

JAMBOREE bez hranic 2005

28. 4. - 1. 5. 2005

Je čtvrtek 16:00 a my tentokrát nestojíme u Hutníka, ale na jiném dobře známém místě na Plazské ulici, kde máme sraz na naše schůzky. Vzhledem k tak velké události je účast poměrně slabá. Pod vedením Kukliče a Míry, kteří se neúčastní Jamboree jako service team, ale jako naši vedoucí se odebíráme napřed do klubovny pro výbavu a posléze k Boleveckému rybníku, kde se bude tábořit. Po dlouhém čekání na registraci jsme konečně dostali stravenky a mohli jsme si vyzvednout večeri, tedy až po slavnostním zahajovacím nástupu. Potom nám Kuklič rozdělil zelená trička, naše „dresy“, barvy triček rozdělili všechny oddíly účastníci se Jamboree na čtyři armády bojující o jednotlivé části plzeňského znaku. V sedm hodin se všichni sešli na pláži kde byla vyhlášena 1. etapa velké hry o plzeňský znak. Po odstartování hry se 2000 lidí rozeběhlo sbírat po lese rozházené suroviny pro stavbu města. Večer nás pak bavila kapela hrající irskou muziku...

Pátek začal budičkem a společnou rozcvičkou, pokračoval snídaní a další etapou hry. Celý den byl navíc doslova prošípován akcemi pro různé věkové kategorie od „světlušek a vlačat“ přes „skauty a skautky“ po „rovery a rangers“ na tyto akce jsme dostali do oddílu několik „pozvánek“ které jsme si mohli v rámci zelené armády vyměňovat. Každý si zkrátka našel to své a někdy mnozí ani nestihali... Mezi tím byli i „povinné akce“ pro tyto věkové kategorie, do toho se vceplala i další etapa a tak není divu že si po večerním nástupu všichni oddechli, ne však na dlouho, protože na podiu se večer objevila skautská kapela HroBeSo, kde působí i náš Kája. Po tomto kulturním zážitku jsme se odebrali do stanů...

-Mimoň-

Sobota 30.4. jsme byli již 3.dnem na skautským sjezdu (Jamboree). V tom dnu jsme stávali poněkud brzo v 6.hodin ráno. Z důvodu slavnostního průvodu po Plzni. Když jsme stali, tak jsme šli na rozcvičku, kterou pro náš tým vedl generál Shouvi. Po této rozcvičce jsme si šli vykutit hygienu, která byla rychlá ale důkladná. Po mytí jsme si šli najíst na snídaní od Omexu. Po výběrném jídle jsme si došli vyzvednout další jídla na zbytek dne. A šli jsme si zabalit, převléct do krojů a šup na vlak. Při této cestě jsme nasadili docela svižné tempo, ale asi uprostřed cesty (na vlak) jsme se na 10.min. zastavili s čehož byli sosky (**SOS-Skautská Ochranná Služba**) poněkud nervózní, v pořádku jsme došli ale hlavně v čas. Po kratší cestě vlakem jsme dojeli k Chodskému Náměstí. Kde jsme vystoupili a počkali jsme na druhou várku. Při této době čekání jsme si rozdělili lístečky na hry já jsem dostal setrvačnost. Po této době čekání jsme si nasoukali do průvodu a vyšli jsme na náměstí Č.R.Na cestě jsem si cítil jako cvičená opička protože nás neustále někdo fotil a točil kamerou. Po tomto průvodu jsme si seřadili do nástupu na náměstí a stáli jsme tam asi 15.min. v 25.°C což bylo něco hrozného. Po nástupu jsme si zahráli jednu hru já sem si ji nazval kroužkovci. Po této hře jsme šli navštívit Haivatskou klubovnu kde jsme si zahráli vibiku na kapitány, kterou jsme po urputným boji prohráli ale co hl. že jsme si zahráli. Po vibice jsme šli na naši šifru kvůli tomu jsme museli do Plzeňského pivovaru, kde nám vyšlo písmeno **S** celé slovo potom bylo **SKAUT**. Po hádance jsme šli po spirálovitým mostu kde jsme si hádali s Mimonem kdo jaký bude mít dny v zápisu protože nutně potřebujeme **TB (Táborové Body)**. Po procházce po mostě jsme nastoupili na tramvaj a odjeli na Plaskou. Při této cestě se do tramvaje knám snažila nasoukat celá Vločka (kolem 60.členů) i když se to nezdálo po Kuličově hlášce: „Skauti jsou skladní.“ To nějak šlo a ve zdraví jsme dojeli na Plskou a došli do kempu. Kde jsme čekali na různé hry já jsem čekal na hru setrvačnost. Po této oddychové jsme zahráli několik her pro R.S. (lidi od 15.let), kde jsme si my větší pořádně vyřádili. Po těchto hrách jsme šli na večeri jako obvykle do trávy.

Tam se knám přidala nějaká Haivařáci a taky Riki s Puřou Po této delší večeři jsme měli ještě jeden nástup a volný program. Ve volném programu jsme navštívili Kájovu kapelu a po Kajovi jsme šli na Bejvod'áka ale já jsem pendloval mezi Bejvod'ákem a kapelami na živo. Stejnak jsem zůstal u kapel protože to nebilo na hlas. A proto že jsem se zakecal Mášou a s jednou vločkou. Po těchto věcech, které skončili v 10:00 večer jsme se na šřouchali U dvou žabiček. Kde jsem kecal z lidma, které jsem ani neznal. No nic byla to sranda, ale muselo se jít spát.

Neděle byal dnem loučení ale hl. uklízení já jsem měl uklízeno asi tak za 2.hod.Ostatní asi nějak tak taky Při této uklízení "2.hodinovce" jsme si zahráli velkou hru celého Jamboree. Díky této hře jsme si vyhouply na 2.místo z čeho jsme měli velkou radost. Po uklízení jsme měli poslední nástup při kterém bylo urputné vedro takže jsme pili jako prokopnutý ale co hl. že jsme to vydrželi. Po tomto grilovacím nástupu jsme si svlíkli kroje. Vzali jsme torny a šli do klubovny vrátit stany. Na mostě jsme se rozloučili s Panterem nebo z Bagírou nebo jak se jim říká. K mé smůle tam byli oba dva tak se mi to pletlo mnohem více. Po rozloučení jsme došli do klubovny kde jsme vrátili stany a šli domů.

-Hejkal-

Putovní tábor

Jak jistě víte (nebo nevíte), starší skauti z našeho oddílu stráví část tábora mimo uzemí naší překrásné louky. Scénář je následující. Začátek tábora, čili stavba, bude probíhat jako každý rok. Po dokončení prací a krátkém výdechu však skupina pod vedením „cimbálů“ vyrazí proti proudu Kosího potoka, po zelené turistické značce. Až se potok odkloní od značky, rozloučí se s ním a budou se nadále ubírat po zeleně. Projdou Mariánské Lázně a celý Slavkovský les. Jejich trasa patrně skončí někde v okolí Karlových Varů, odkud se vrátí vlakem zpět na tábořiště. Předpokládá se, že tento výlet bude trvat okolo jednoho týdne. V průběhu se skauti budou zdokonalovat v tábornictví, ve fyzické připravenosti a ve schopnosti přežít v přírodě. Putovní část tábora bude mnohem náročnější než tábor samotný, ale přinese skautům jak nové zážitky, tak nové zkušenosti.

Pozor!

Současně s tímto číslem vyrobil Míra v pořadí páté CD s oddílovými fotkami. Koupit si ho můžete zároveň s tímto časopisem za výrobní cenu 25 Kč. Na tomto dvojCD najdete fotky z výpravy na s r u b v Třemešném, pod Tee-pee, do bazénu, jamboree, Ameriky a střediskové hry Delawári.

Kdo koupí, neprohlupe!

Pozor!

Delawari

27. - 29. 5. 2005

Dne 27.Května (Pátek)

Jsme se setkali jako vždy na HL.nádraží u hutníka. Po době čekání než jsme se shromáždili všichni. Jsme se dozvěděli že s námi pojede i Chlupáč za to jsem byl hrozně rád. Asi tak za 30.min se s námi a Hiavatou rozjel vlak. Když jsme se nějak složili do vlaku. Tak já jsem šel si za povídat Hiavatou. Po dobu povídání jsme dojeli na k druhému vlaku kde jsme přestoupili a pokračovali do konce naší cesty. Po zastavení jsme vystoupili z vlaku a šli jsme asi 2.km na tábořiště. Kde na nás už čekali zbylé oddíly. Po vybalení stanu jsme si šli jenom najíst a asi po dvou hodinkách šli spát.

Dne 28.Května (Sobota)

Stávali jsme asi v 8.hodin ráno. Po jídle z vlastních zásob. Což trvalo všem oddílů asi tak 3.hodiny. Nám byli vysvětleny pravidla hry, která byla naprosto jednoduchá:Byli jsme rozděleny do dvou družstev (Červený a Žlutý). A hl.úkolem bylo ukrást tomu druhému týmu totem. A udržet ho do konce hry. To nám asi vysvětlovali asi 1.hodinu. Po tomto vysvětlování

Začala hra. Já a lidi s jiných oddílů jsme šli hnedka do Hospody nebo jak tomu říkal jeden z nich Hospůdky. Při cestě z pátky nás úspěšně chytila nepřátelská hlídka s početní převahou 9.lidi nás bylo jenom 5 po této bitvě jsme si šli vzít nové životy. A šli jsme válčit. Tak to pokračovalo celý den. Asi tak v 7:00 mi řekli že mám dojít pro cizí totem že tam nikdo není. Pro mojí smůlu sem ho hledal asi 1.hodinu. A když jsem se vrátil zpátky k našemu totému tak sem zjistil že tam už je. No co se dá dělat. Po této příhodě jsme šli hrát Laktos (zabíjenou). Po této hře jsme si šli najíst a po jídle jsme zahráli společenskou hru Kafe (které mohly hrát jen lidi nad 15.let byli dány 2.výjimky) čemu sem si potom ani nedivil. Po této hře kterou jsme šli vydrželi hrát asi 2.hodiny (čemu sem si já divil). Jsme šli spát. Já, Ondra, Žirafa a Bobule jsme šli spát pod širák. No spát protože Já a Žirafa jsme prokecali celou noc což bylo asi 4.-6.hodin.

Dne 29.Května (Neděle)

My jsme stávali asi v 8.hodin a to jsem byl vespílej. Asi tak v 11.hadin byla závěrečná bitva kterou pro naši smůlu vyhráli soupeři (**červení**). Tak vyhráli celou hru. Potěcho bitvách jsme si sklídili stany dojedli zbytek jídla co nám zbylo. A šli na vlak. Z 1.vlaku na 2.vlak a z 2.vlaku na nádraží a s nádraží domů.

-Hejkal-

Plánované akce

Červen

24.-26. Příprava tábora - stavba kuchyně, hrabání louky

Červenec

2. začátek tábora pro většinu účastníků

9. začátek tábora pro ostatní + návrat starších skautů z putovního výletu

23. konec tábora

Všechny termíny jsou pouze orientační. Bližší informace na schůzkách.

Dražba

Koncem června (již za několik málo dní) se uskuteční dražba zajímavých a šikovných věcí, které se novým majitelům jistě budou hodit.

!! Dražby se může zúčastnit každý, kdo má v době dražby alespoň 20 dolarů. !!

Každému, komu se podaří překonat hranici 27 táborových bodů, bude za každý další bod vyplaceno \$10.

*Dále bude vyplacena prémie za účast na výpravách a to
\$10 za jednodenní výpravu a
\$20 za dvoudenní výpravu*

*Prémie budou vypláceny v den dražby proti pamětním listům z výprav.
(U vícedenních akcí není prémie předem stanovena, lze však předpokládat, že nebude zanedbatelná.)*

Hádanka

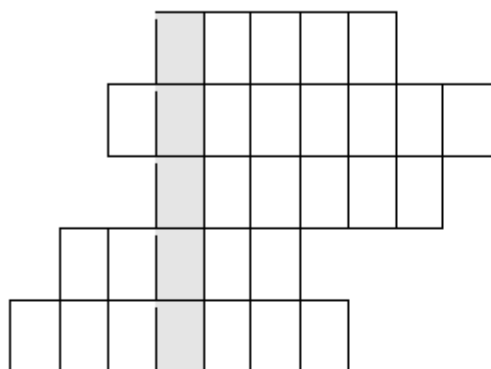
Roste tam i tam,
vypěstuj ji sám.
Vypadá jak sluníčko,
usmívá se maličko.

Co je to?

Křížovka o hodnotné ceny

Správné znění tajenky odevzdávejte Kukličovi.

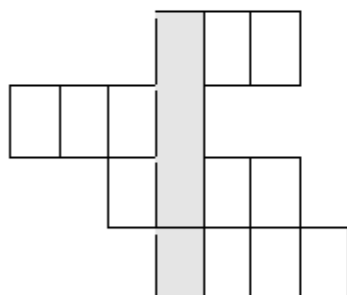
Zvíře s bodlinami

Tvor s ostny

Růžový červ

Menší kůň

Nejmenší česká sova

Černý pták se žlutým zobákem

Ryba vypadající jako had

Národní strom

Části koňského ocasu

Tuto křížovku si pro nás připravil Miki. Děkujeme!

Kontakt:

Riki: 777 293 529

Petr: 606 179 234

Míra: 723 215 000

e-mail: jizni.kriz@seznam.cz

web: www.sweb.cz/jizni.kriz

Kuklič: 723 215 934

Marek: 776 737 801